

AUTONOMIA

POLITIKAI NAPILAP.

Az előfizetési pénzek s a lap kezelését illető minden tárgyak a szerkesztőséghez (Lakatos utca 1 sz. a. 1 emeleten) intézendők.

Bérmertetlen levelek el nem fogadtatnak.

Árta	Tartó
102.50	108.50
120.50	121.00
101.00	100.25
89.50	89.75
85.25	85.50
96.00	96.00
75.00	75.25
81.25	81.00
93.50	94.00

Érték és pénz.	Árta	Tartó
99.50	100.00	100.00
118.50	119.00	119.00
47.20	47.40	47.40
5.66	5.68	5.68
9.52	9.55	9.55
1.75	1.76	1.76
116.00	116.75	116.75

Érték és pénz.

1869-ik évi folyamára.

Egész évre 20 frt — kr.
Félévre 10 — —
Évnyegyedre 5 — —
Egy hónapra 1 — 80

Szegényebb sorsu ut. káplán vagy plebános urak számára mindazáltal, kiknek évi jövedelmük a rendes congrua illetéket alig haladja túl, az „Autonomiát“ mindjárt most is, 16, 8 és 4 forintért szívesen adjuk.

Az „Autonomia“ kiadó-hivatala.

Pest jan. 23.

□ Nem rég telt el a karácsony, a mikor kegyeletes szokás szerént a szülék gyermekeiket ajándékkal lepik meg.

Mikor ez év elején a görög-török ügyben a konferencia összeült, távolról sem hittük, hogy az Europa népeit oly kedves hírrel lepje meg, mely szívüket feldobogtatni fogja, mint a gyermekekét, az oly rég várt karácsonyi, vagy u-évi ajándékok reménye.

Európa népei csak egyet ohajtanak; az arany alma, melyet elnyerni kívánnának, nem más, mint a béke biztosítása.

Ennek elnyerését várják némileg a párisi konferenciától, azonban aligha valószínű fog reményülni.

A legújabb tudósítások szerint ugyanis érezvén a konferencia tagjai, hogy nem fejezték be művöket, hogy voltaképen célra jutni nem is fogtak, állandónak nyilvánítták az értekezletet, addig, míg a görög és török kormány határozatuk felől nyilatkozni fog.

Czélja ez eljárásnak nem lehet semmi más, mint lehetőleg előadni az összeitkőzést és e czélt viszont nem Franciaország tüzte maga elébe, nem ő segítette elő annak keresztülvitelt, hanem Oroszország, azon okból, hogy a harczra készületlen Görögország időt nyerjen a fölfegyverkezésre.

Ime, tehát a konferentia után csak ott vagyunk, a hol az előtt voltunk.

Bizonytalan jövőnek nézünk elibe.

Erre mutat az is, hogy III. Napoleon is szükségesnek látta trónbeszédjében ily erősen nyilatkozni a dunafejedelemségi kormány eljárása felől: „a császár kormánya, a mely tizenkét év óta nem szűnt meg Europa tanácsaiban, jóakarólag és rokonszenvenes gyamolítani Rumania jogainak érvényesítését, ma mely fájdalommal tekintené, ha ezen ország veszélyes utakra tévedne, a melyeken haladva, még lételet is kockáztatná.“

Lehet-e képzelnünk, hogy Napoleon császár el ként, és ily erélyvel emlékeznék meg egy harmad rangunál is kisebb ország felől, ha a párisi konferenciának sikerült volna kiegyenlíteni a görög-török kérdést, de miután ez eszközölhető nem volt, a böles imperator, a porosz ujja alkotott secunda geniturájához fordulva, hallatlan intő szöveget, mivel a dunai fejedelemségek államéletük lételet épen neki köszönhetik.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Érték és pénz.

1869-ik évi folyamára.

Egész évre 20 frt — kr.
Félévre 10 — —
Évnyegyedre 5 — —
Egy hónapra 1 — 80

Szegényebb sorsu ut. káplán vagy plebános urak számára mindazáltal, kiknek évi jövedelmük a rendes congrua illetéket alig haladja túl, az „Autonomiát“ mindjárt most is, 16, 8 és 4 forintért szívesen adjuk.

Az „Autonomia“ kiadó-hivatala.

Pest jan. 23.

□ Nem rég telt el a karácsony, a mikor kegyeletes szokás szerént a szülék gyermekeiket ajándékkal lepik meg.

Mikor ez év elején a görög-török ügyben a konferencia összeült, távolról sem hittük, hogy az Europa népeit oly kedves hírrel lepje meg, mely szívüket feldobogtatni fogja, mint a gyermekekét, az oly rég várt karácsonyi, vagy u-évi ajándékok reménye.

Európa népei csak egyet ohajtanak; az arany alma, melyet elnyerni kívánnának, nem más, mint a béke biztosítása.

Ennek elnyerését várják némileg a párisi konferenciától, azonban aligha valószínű fog reményülni.

A legújabb tudósítások szerint ugyanis érezvén a konferencia tagjai, hogy nem fejezték be művöket, hogy voltaképen célra jutni nem is fogtak, állandónak nyilvánítták az értekezletet, addig, míg a görög és török kormány határozatuk felől nyilatkozni fog.

Czélja ez eljárásnak nem lehet semmi más, mint lehetőleg előadni az összeitkőzést és e czélt viszont nem Franciaország tüzte maga elébe, nem ő segítette elő annak keresztülvitelt, hanem Oroszország, azon okból, hogy a harczra készületlen Görögország időt nyerjen a fölfegyverkezésre.

Ime, tehát a konferentia után csak ott vagyunk, a hol az előtt voltunk.

Bizonytalan jövőnek nézünk elibe.

Erre mutat az is, hogy III. Napoleon is szükségesnek látta trónbeszédjében ily erősen nyilatkozni a dunafejedelemségi kormány eljárása felől: „a császár kormánya, a mely tizenkét év óta nem szűnt meg Europa tanácsaiban, jóakarólag és rokonszenvenes gyamolítani Rumania jogainak érvényesítését, ma mely fájdalommal tekintené, ha ezen ország veszélyes utakra tévedne, a melyeken haladva, még lételet is kockáztatná.“

Lehet-e képzelnünk, hogy Napoleon császár el ként, és ily erélyvel emlékeznék meg egy harmad rangunál is kisebb ország felől, ha a párisi konferenciának sikerült volna kiegyenlíteni a görög-török kérdést, de miután ez eszközölhető nem volt, a böles imperator, a porosz ujja alkotott secunda geniturájához fordulva, hallatlan intő szöveget, mivel a dunai fejedelemségek államéletük lételet épen neki köszönhetik.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

EGYHÁZI SZERKEK

legújabb és legújabb árakon

OBERBAUER ALAJOS

gyárártárában váci-utca 15. sz. Pesten.

Arjegyek és minden utasítás kívánatra beklüldetik.

ROTH L. F.

Főlegnyok Magyarországon s mellok tartományokra nézve. Pesten, Váci utca 18. (Nemzet szalodája).

Manufaktúra-vasárnapok

Minden gép tökéletes jóállás mellett adatik el.

Manufaktúra-vasárnapok

Minden gép tökéletes jóállás mellett adatik el.

Előfizetési felhívás

AUTONOMIA

1869-ik évi folyamára.

Egész évre 20 frt — kr.
Félévre 10 — —
Évnyegyedre 5 — —
Egy hónapra 1 — 80

Szegényebb sorsu ut. káplán vagy plebános urak számára mindazáltal, kiknek évi jövedelmük a rendes congrua illetéket alig haladja túl, az „Autonomiát“ mindjárt most is, 16, 8 és 4 forintért szívesen adjuk.

Az „Autonomia“ kiadó-hivatala.

Pest jan. 23.

□ Nem rég telt el a karácsony, a mikor kegyeletes szokás szerént a szülék gyermekeiket ajándékkal lepik meg.

Mikor ez év elején a görög-török ügyben a konferencia összeült, távolról sem hittük, hogy az Europa népeit oly kedves hírrel lepje meg, mely szívüket feldobogtatni fogja, mint a gyermekekét, az oly rég várt karácsonyi, vagy u-évi ajándékok reménye.

Európa népei csak egyet ohajtanak; az arany alma, melyet elnyerni kívánnának, nem más, mint a béke biztosítása.

Ennek elnyerését várják némileg a párisi konferenciától, azonban aligha valószínű fog reményülni.

A legújabb tudósítások szerint ugyanis érezvén a konferencia tagjai, hogy nem fejezték be művöket, hogy voltaképen célra jutni nem is fogtak, állandónak nyilvánítták az értekezletet, addig, míg a görög és török kormány határozatuk felől nyilatkozni fog.

Czélja ez eljárásnak nem lehet semmi más, mint lehetőleg előadni az összeitkőzést és e czélt viszont nem Franciaország tüzte maga elébe, nem ő segítette elő annak keresztülvitelt, hanem Oroszország, azon okból, hogy a harczra készületlen Görögország időt nyerjen a fölfegyverkezésre.

Ime, tehát a konferentia után csak ott vagyunk, a hol az előtt voltunk.

Bizonytalan jövőnek nézünk elibe.

Erre mutat az is, hogy III. Napoleon is szükségesnek látta trónbeszédjében ily erősen nyilatkozni a dunafejedelemségi kormány eljárása felől: „a császár kormánya, a mely tizenkét év óta nem szűnt meg Europa tanácsaiban, jóakarólag és rokonszenvenes gyamolítani Rumania jogainak érvényesítését, ma mely fájdalommal tekintené, ha ezen ország veszélyes utakra tévedne, a melyeken haladva, még lételet is kockáztatná.“

Lehet-e képzelnünk, hogy Napoleon császár el ként, és ily erélyvel emlékeznék meg egy harmad rangunál is kisebb ország felől, ha a párisi konferenciának sikerült volna kiegyenlíteni a görög-török kérdést, de miután ez eszközölhető nem volt, a böles imperator, a porosz ujja alkotott secunda geniturájához fordulva, hallatlan intő szöveget, mivel a dunai fejedelemségek államéletük lételet épen neki köszönhetik.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ennek elnyerését várják némileg a párisi konferenciától, azonban aligha valószínű fog reményülni.

A legújabb tudósítások szerint ugyanis érezvén a konferencia tagjai, hogy nem fejezték be művöket, hogy voltaképen célra jutni nem is fogtak, állandónak nyilvánítták az értekezletet, addig, míg a görög és török kormány határozatuk felől nyilatkozni fog.

Czélja ez eljárásnak nem lehet semmi más, mint lehetőleg előadni az összeitkőzést és e czélt viszont nem Franciaország tüzte maga elébe, nem ő segítette elő annak keresztülvitelt, hanem Oroszország, azon okból, hogy a harczra készületlen Görögország időt nyerjen a fölfegyverkezésre.

Ime, tehát a konferentia után csak ott vagyunk, a hol az előtt voltunk.

Bizonytalan jövőnek nézünk elibe.

Erre mutat az is, hogy III. Napoleon is szükségesnek látta trónbeszédjében ily erősen nyilatkozni a dunafejedelemségi kormány eljárása felől: „a császár kormánya, a mely tizenkét év óta nem szűnt meg Europa tanácsaiban, jóakarólag és rokonszenvenes gyamolítani Rumania jogainak érvényesítését, ma mely fájdalommal tekintené, ha ezen ország veszélyes utakra tévedne, a melyeken haladva, még lételet is kockáztatná.“

Lehet-e képzelnünk, hogy Napoleon császár el ként, és ily erélyvel emlékeznék meg egy harmad rangunál is kisebb ország felől, ha a párisi konferenciának sikerült volna kiegyenlíteni a görög-török kérdést, de miután ez eszközölhető nem volt, a böles imperator, a porosz ujja alkotott secunda geniturájához fordulva, hallatlan intő szöveget, mivel a dunai fejedelemségek államéletük lételet épen neki köszönhetik.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ily helyzetben kötelességünk mindenre készen lenni, nem aggodni, nem gyanusítani, hanem figyelemmel kísérni keleti szomszédaink lépéseit, mivel egy eshető conflagratio esetében mi vagyunk az elsők, kik a támadásnak kitéve leszünk, a mely azonban reánk nézve veszélyes semmi esetben sem lehet. Ezt, ismerve a dunafejedelemségi viszonyokat, teljes nyugalommal írjuk le, azonban a figyelemzetést azon okból tartjuk szükségesnek, mivel minden kormány erkölcsi kötelessége éber figyelemmel örködni nemcsak a felől, hogy az államhájója a legczél-szerűbben vezetessék, hanem hogy az minden rázkodástól is lehetőleg megóva legyen.

Ezen aspiratiók, midőn természetes rokonszenvekkkel, rendes viszonyok között egészen egyének s midőn tüntető eszközöktől távol maradnak, várva az államfejlődés menete által meghozandó alkalmas időpontot, az alkotmányos politika elveinek hódításait nem korlátozzák.

Nem is lehet ennél fogva e csöndes subjectivismus ellen kifogásunk. Minden közjogi fejlődés időszakok alatt írta az állami nagyobb függetlenség fejezeteit. A pragmatika sanctio és 1848 között, mint a tények okszerű fejlődési határkövei ott állanak az 1790-1-diki és a többi országgyűlések.

S ha az említett törvényhozási években a kath. papság nagyobb része salva conscientia állhatott azon táborban, mely az osztrák politikával szemközt, hazánk minél nagyobb állami függetlenségét, szabadságát igyekezett kivívni: nem lenne okunk ma e kérdéstől kasszistikus kételkedéssel és féltékenységgel elmélni, mivel analog esetek konkrét példákkal támogathatnák tételeinket.

De úgy látszik, a helyzet ma eltéréseket mutat.

Az ellenzék közjogi politikája, nem azon szerves fejlődés útján halad, melyet a haladás törvényei jelölnek az állam eszmények utáni törekvés emberileg. A csak most megalkotott közjogi alap rögtön megváltoztatása újabb nemzetközi surlódások okait idézvé elő, eltekintve közjogi politikai következményektől, a helyett, hogy siettetné egyházügyeink biztos rendezését, autonómiánk fölépítését, a figyelmet s a tevékenységet egészen elvonná attól. Mert a szervezésre fordítandó időt újabb államjogi viták elintézése venné igénybe.

Es itt merülnek fel az ellentétek a két alkotmányos párt között.

A Deák-párt megalkotván a közjogi alapot, a beálló időt belügyeink szervezésére fordítja.

Es ezen szervezés, mint az alkotott alapra való továbbépítés, kell hogy megfelelő legyen az adott alap arányával, beosztása és magasságával.

Elég idővel rendelkezvén, rögtön és biztossan haladhat.

A balpárt elmaradván a közjogi vitákban, hogy a sebesen rohanó idő kívánalmait utólérje, e g y n a p o n á t lesz kénytelen alkotni, mi évek fontoló munkájába kerül. S a szervezési alkotásai mint a közjogi alapnak megfelelőek, a balpárti elvek mellett a kath. érdekekre nézve kedvező, sőt csak igazságos megoldást sem látszának igérni. Egyházunk közjogi állása, vagyona, a többi felekezettel paritásos érdekei nem találhatnák meg az állam irányában azon igazságos sulygyent, mely a jog és szabadság biztosítóka.

A Deákpart nagyobbbrést kath. intelligenciából és államférfiakból álló zöme, épen ezen tülsúlyban kath. jellege által már is kezébe vette a kath. autonomia kérdését s láttuk az octoberi értekezletben, interprofessionális szentszéki és népiszkolai törvényjavaslatok fölött vitt tárgyalásaiban, hogy az újabb időviszonyok által adott helyzet és a kath. érdekek szelleme között, akar is tud is józan transzactiót eszközölni.

További elemzéseit az összehasonlításnak mellőzzük.

Lehozásainkat apodiktikus igazságoknak nem tartjuk. Nem tudjuk, vajjon lesz-e azon helyzetben majd a Deákpart is, hogy a kath. érdekek minden vonalát kielégíthetik. Erre az eseményeknek is döntő befolyásuk lesz.

De a nagyobb valószínűség és nagyobb biztosság ez időszertint a Deákpart részen áll e tekintetben.

Közbejöhethet oly előre nem látható válság, mely a fejleményeket rohamos mederbe sodorja, a hol még a programmalag adott ígéretek bevaltása is lehetetlen lesz.

Adjá Isten, hogy e napok csak sejtetelem maradjanak.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

Az egyetértést s a király és nép közötti szerencsés visszaállított kölcsönös szeretetet, a viszonyos bizalom csiriből felszárjadó boldoglet örvendetes kalászeit letarolni, magát az ország alkotmányát, melynek helyreállítása oly nehéz munkába került, válságnak kitenni, az állam köznyugalomát, melyet mindenek fölött ohajtanunk kell, csak legkevésbé is megzavarni, merénylet nélkül nem lehet.

hinni, rövid időre — megmaradni az oly kivételes pénzforrásoknál, melyeknek példál az egyedárusságok; mert azt senki sem fogja állítani, a kinek az alkotmányosságról s jogról csak egy csepp fogalma is van, hogy az egyedárusságok jogtalanok mindig, akár az egyesek kezében legyen is, valamint jogtalanok a privilegiumok is, mert vagy praeter, vagy contra legem vannak. Ily jogtalan s alkotmányellenes nálunk a dohányegyedárusság is. S bár megengedjük, mint előbb is mondtuk, hogy még egy ideig az állam szüksége, tehát hazánk érdeke parancsolja annak fenntartását, szeretnők, ha az bizonyos határok között mozogna.

A dohány egyedárusság abban áll, hogy a dohányt nem szabad közvetlen a termelőnek eladni, úgy, hogy az érte nyert összeg az övé legyen; hanem köteles azt az államnak eladni. De mily áron? itt a bukkenő. S e felszólalásunk oka épen ez. Sok helyen, az állam dohány kezelői a jó dohány mázsájáért adnak 4, 7, 10 fót, ez utóbbi összeg már a legnagyobb. Kérdjük tudomására van e a pénzügyminiszter urnak; nem hallatlan zsarolása-e a szegény dohánytermelő parasztnak? Vegyük fel, hogy a dohány, melyért ily termelő mázsáért 4 fót kapott, a legrosszabb; az államnak legolcsóbb s legsilányabb dohányja, melyet a tözsdében árul, az ugynevezett „kapa“ vagy „bakadobány“ fontszámra 40—48 krba kerül; tehát mázsája 40—48 foba; a szegény termelő pedig csak 4 fót kap érte nem hallatlan ez? — A tözsdében árulnak ugynevezett „csetneki“ dohányt, melynek 1/4 fontja 32 krba kerül, fontja tehát 1 ft 28 kba, és így mázsája 128 foba; a termelő pedig kap érte 10 fót! — Megjegyezzük, hogy nem tudjuk, mennyiért váltatik be a csetnekidobány, de tudjuk azt, hogy a csetnekivel egyenlő minőségű dohányért a dohányhivatal 10 fót adott. Van-e tehát tudomása a miniszter urnak e hallatlan gazdálkodásról, mely a dohánynyal üzetik. Ez eljárás demoralizálja a népet a legnagyobb mértékben.

E felszólalásunkra egy község panasza adott alkalmat; ugyanis egy bizonyos község, — ha szűkség lesz nevével is szolgálunk szavaink igazságának még nagyobb hitelességére — bevénő dohányt a beváltó hivatalba, kapott a jáváért, mázsászára 7 fót; s erre egy másik község termelői elhatározták, hogy panaszra mennek a miniszteriumhoz, ha, a mire kilátásuk van, ve lők is így bálnak.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

Interpelláljuk tehát hazafüszággal a magas pénzügyminiszteriumot, van-e tudomása a fentebb jelzettek-ről; ha van, iparkodjék méltányosság által segíteni e bajon, ha nincs, szerezen a maga, a közérkölciség s igazság érdekében magának bizonyosságot.

